

สุภาวดี บุญมา 2550: อิทธิพลของระยะเวลาและวิธีการเก็บรักษาต้นพันธุ์ต่อความงอก การเจริญเติบโต และผลผลิตของมันสำปะหลัง ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาพืชไร่นา ภาควิชาพืชไร่นา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์วิจารณ์ วิชชุกิจ, Dr.sc.agr. 92 หน้า

การศึกษาอิทธิพลของระยะเวลาและวิธีการเก็บรักษาต้นพันธุ์ต่อความงอก การเจริญเติบโต และผลผลิตของมันสำปะหลัง ได้จัดทำขึ้นที่สถาบันพัฒนามันสำปะหลัง ตำบลห้วยบง อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือนมีนาคม 2546 - เดือนกุมภาพันธ์ 2547 วางแผนการทดลองแบบ $3 \times 2 \times 5$ Factorial in RCBD มี 4 ซ้ำ ปัจจัยการทดลอง ได้แก่ พันธุ์มันสำปะหลัง 3 พันธุ์ คือ MKUC 34-114-106 หัวบง 60 และเกษตรศาสตร์ 50 วิธีการเก็บรักษาต้นพันธุ์มันสำปะหลัง 2 วิธี ได้แก่การเก็บรักษาไว้กลางแจ้งแล้วกลบโคน และเก็บไว้ใต้ร่มไม้ อายุการเก็บรักษาต้นพันธุ์ ได้แก่ 0 15 30 45 และ 60 วัน ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่าพันธุ์มันสำปะหลังมีความแตกต่างกันทางสถิติในลักษณะของ เปอร์เซ็นต์ความชื้นในลำต้น เปอร์เซ็นต์ความงอก เปอร์เซ็นต์ความอยู่รอด ผลผลิตหัวแห้ง และเปอร์เซ็นต์แป้งในหัว พันธุ์ MKUC 34-114-106 มีค่าเปอร์เซ็นต์ความงอก เปอร์เซ็นต์ความอยู่รอด น้ำหนักแห้งราก และเปอร์เซ็นต์แป้งในหัวสูงสุด (96.7% 95.4% 2,185 กก./ไร่ และ 28.2% ตามลำดับ) สำหรับวิธีการเก็บรักษาต้นพันธุ์ 2 วิธีมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์ความชื้นในดินและเปอร์เซ็นต์ความยาวต้นพันธุ์ในส่วนที่ใช้ตัดเป็นท่อนพันธุ์ แตกต่างกันทางสถิติ โดยพบว่า การเก็บรักษาต้นพันธุ์ไว้กลางแจ้งแล้วกลบโคน เทียบกับการเก็บรักษาใต้ร่มไม้ มีค่าเปอร์เซ็นต์ความชื้นในดิน เป็น 66.1% และ 62.8% ตามลำดับ และเปอร์เซ็นต์ความยาวต้นพันธุ์ในส่วนที่ใช้ตัดเป็นท่อนพันธุ์เป็น 70.8% และ 67.0% ตามลำดับ สำหรับอายุการเก็บรักษาต้นพันธุ์พบว่ายิ่งเก็บรักษาไว้นานยิ่งทำให้เปอร์เซ็นต์ความชื้นในดิน เปอร์เซ็นต์ความยาวต้นพันธุ์ในส่วนที่ใช้ตัดเป็นท่อนพันธุ์ เปอร์เซ็นต์ความงอก และเปอร์เซ็นต์ความอยู่รอด ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนผลผลิตหัวสด ผลผลิตหัวแห้ง มีแนวโน้มลดลง แต่เปอร์เซ็นต์แป้งในหัวค่อนข้างคงที่

